

Depesza protestacyjna == CRZZ == do szacha Iranu

WARSZAWA, 12. 1.

W związku z mnożącymi się w Iranie wypadkami represji przeciwko działaczom związkowym oraz ograniczaniem praw związkowych i swobód demokratycznych w tym kraju, Centralna Rada Związków Zawodowych w przesłanej na ręce szacha Iranu, Mohammada Reza Pahlewi, depeszy wyraża w imieniu milicjantów ludzkiej pracy w Polsce najgłośniejszy protest.

Akcja rządu irańskiego — czytamy m. in. w tej depeszy — skierowana przeciwko działaczom związkowym i tym wszystkim, którzy walczą o wolność i niezawisłość swojej ojczyzny, o pracę i chleb, o lepsze życie, jest pogwałceniem wszelkich praw ludzkich i godzi w zasady Karty Narodów Zjednoczonych.

Centralna Rada Związków Zawodowych domaga się w imię godności człowieka i jego prawa do wolności uwolnienia wszystkich uwięzionych irańskich demokratów i działaczy związkowych, ponownego przyjęcia do pracy robotników i urzędników państwowych, zwolnionych na skutek ich działalności związkowej lub politycznej.

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 11 (3263) ROK XI

ŁÓDŹ, CZWARTEK 13 STYCZNIA 1955 ROKU

CENA 15 GR

17.1.1945 — 17.1.1955

Co mówią warszawiacy o ubiegłym dziesięcioleciu

Wywiad PAP z 1.000 mieszkańców stolicy

Medal pamiątkowy na 10 rocznicę wyzwolenia Warszawy. NA ZDJĘCIU Z LEWEJ: czolowa strona medalu, przedstawiająca panoramę Warszawy. NA ZDJĘCIU Z PRAWY: na drugiej stronie medalu widnieje gołębka pokoju.

Radośnie i uroczystie obchodzić będziemy 10-lecie wyzwolenia Łodzi

Za kilka dni obchodzić będziemy 10-lecie wyzwolenia Łodzi przez bohaterką Armię Radziecką. Już teraz społeczeństwo naszego miasta przygotowuje się do jak najbardziej uroczystego obchodu tej rocznicy.

W dniach od 15 do 22 bm. odbywać się będą w zakładach pracy, szkołach i instytucjach akademickich. Podsumowaniem na nich będzie dorobek dziesięciolecia, a najbardziej zasłużeni pracownicy udekorowani zostaną odznaczeniami państwowymi. Po częściach oficjalnych przewidziane są występy artystyczne oraz zabawy taneczne.

Włóknarz na Widzewie, Spółni na Helenowie oraz w Filharmonii i MDK odbędą się bezpłatne seanse filmowe.

Na specjalną uwagę zastępują również liczne wystawy, związane tematycznie z 10-rocznicą wyzwolenia. m. in. wystawy obrazujące dorobek łódzkich zakładów pracy. Wystawy te będą czynne m. in. w Zakładach im. Stalina, Marchlewskiego w WZPB i Mała itd. Poza tym w oknach wystawowych przy ul. Piotrkowskiej umieszczone będą plany architektoniczne zabudowy miasta. W bibliotekach zakładowych, rejonowych oraz w Klubie Międzynarodowej Prasy i Książki zorganizowane zostaną wystawy, obrazujące dorobek literatury z 10-lecia, a w Ośrodku Propagandy Sztuki w parku Sienkiewicza — ciekawa wystawa dorobku łódzkiego środowiska plastycznego.

W niedzielę, 16 bm., o godz. 11, na Radogoszczu w miejscu byłej kaziń hitlerowskiej, odsłonięta będzie tablica pamiątkowa ku czci poległych bohaterów oraz złożone zostaną przez społeczeństwo wieńce i kwiaty.

Centralne uroczystości związane z obchodem Dnia Wyzwolenia odbędą się 18 bm. W dniu tym zbierze się Rada Narodowa m. Łodzi na uroczystą sesję, związaną z 10-leciem wyzwolenia miasta. Udział w niej wezmą m. in. produkujący ludzie pracy i nauki z naszego miasta. Na sesji wiele zasłużonych osób udekorowanych będzie odznaczeniami państwowymi. We wtorek, 18 bm., o godz. 15, delegacje z zakładów pracy, szkół i instytucji złożą wieńce i kwiaty pod Pomnikiem Wdzięczności i na grobach żołnierzy radzieckich w parku Poniatowskiego. O godz. 18 ulicami miasta przemarszeruje przy dźwiękach orkiestry barwny kapryszki młodzieży.

W dniach 18 i 19 bm. we wszystkich kinach Łodzi wyświetlane będą z okazji Dziesięciolecia najnowsze filmy polskiej produkcji, a w hali

Fabryka koncentratów witaminowych powstaje w Poznaniu

POZNAN, 12. 1.

W Poznaniu rozpoczęto budowę pierwszej w kraju fabryki koncentratów witaminowych. Zakład ten pozwoli na zaspokojenie zwiększającego się zapotrzebowania na te artykuły, a przede wszystkim na rozszerzenie produkcji koncentratów witamin „C” z dzikiej róży oraz witamin „A” z carotenu uzyskiwanego z marchwi. Na terenie Poznańskich Zakładów Środków Odżywczych wyrastają już szkielety nowej hali produkcyjnej. Założa poznackiego zespołu budownictwa przemysłowego podciągnęła już pod dach mury hali, w której jeszcze w tym roku ma być podjęta masowa produkcja koncentratu witamin „C”. Trwają też prace przy budowie magazynu i komór silosowych.

W dniach 11 i 12 bm. premier francuski Mendes-France przeprowadził w Rzymie rozmowy z przedstawicielami rządu włoskiego.

Powszechną uwagę zwróciła uroczysta wizyta Mendes-France'a w Watykanie. Mendes-France wraz ze swym otoczeniem przyjeżdżał 12 bm. rano na specjalnej audiencji przez papieża. Miejscowy korespondent agencji France Presse, opisując przebieg tej audiencji ze wszystkich szczegółami protokolarnymi, podkreśla, że papież przyjmując gości zagranicznych po raz pierwszy od czasu swej trwającej od szeregu tygodni choroby. Na okoliczność tę zwraca również uwagę miejscowy korespondent Agencji Reutersa stwierdzając, że papież udzielił audiencji Mendes-France'owi wbrew zaleceniom swych lekarzy.

Korespondent Agencji Reutersa cytując opinie kół katolickich, iż ten gest papieża „będzie miał reperkusje polityczne we Francji”, gdzie jak wiadomo — w ostrej opozycji do Mendes-France'a i jego rządu znajduje się stronnictwo katolickie MRP.

Lampy górnicze polskiej produkcji

Założa Fabryki Lamp Górniczych w Stalingradzie podejmują produkcję nowego typu lamp kopalinowych, tzw. czapkowych, przystosowanych do umieszczenia na hełmie górniczym. Są to lampy elektryczne zasilane prądem z akumulatorów.

Lampy te są wygodne przede wszystkim dla górników obsługujących urządzenia mechaniczne: wórebryzy, kombajnów, obsługujących ładowarek, przenośników itp. Lepiej oświetlają one również miejsca pracy roboty.

Konstrukcja lampy czapkowej gwarantuje wygodę górnikowi. Na hełmie umieszczony jest tylko reflektor w lekkiej, bakelitowej oprawie. Puszka blaszana, mieszcząca akumulator, przyspawana jest do białej. Łączy ją z reflektorem przewód elektryczny. W porównaniu z lampami zagranicznymi tego typu — polska lampa czapkowa jest lżejsza o ok. 25 proc.

Założa fabryki stalingradzkiej wyprodukowała już serię próbną tych lamp. Zdobyła one z dobrym wynikiem egzamin. W ciągu najbliższych miesięcy ma być podjęta seryjna ich produkcja.

Odroczenie obrad Bundestagu

BERLIN, 12. 1.

Z Bonn donoszą, że konwent seniorów Bundestagu uznał za konieczne przedłużenie okresu badania przez 8 komisji projektów ustaw w sprawie ratyfikacji układów paryskich. W związku z tym konwent seniorów postanowił odroczyć do 26 stycznia wznowienie obrad plenarnych. Adenauer, dając do jak najlepszej ratyfikacji układów paryskich, domagał się zwolnienia następnego sesji plenarnej na 20 stycznia.

W Warszawie, 12. 1. „Co uważacie za największe osiągnięcia Warszawy w ubiegłym 10-leciu? Co waszym zdaniem wymaga najszybszej poprawy w życiu stolicy? Czego życzyliście Warszawie i jej mieszkańcom na następne lata?” — Z tymi trzema pytaniami dziennikarze Polskiej Agencji Prasowej zwrócili się przed 10-rocznicą wyzwolenia stolicy do tysiąca warszawiaków: do 400 robotników, 300 pracowników umysłowych, w tym 100 przedstawicieli inteligencji twórczej, do 130 przedstawicieli uczelni i pracujących młodzieży, do 100 pracowników handlu i rzemiosła, 70 gospodyń domowych. Decydująca większość — to ludzie spotkani przygodnie na ulicy, w tramwaju, w sklepie, w zakładzie pracy — przedstawiciele ludu Warszawy.

Oto jak przedstawiają się odpowiedzi na poszczególne pytania: Za największe osiągnięcia Warszawy w ubiegłym dziesięcioleciu niemal wszyscy uczestnicy ankiety uważają odbudowę i rozbudowę stolicy. Jedyne 46 osób wysunęło na pierwszy plan inne osiągnięcia, wiążące się zresztą również z odbudową — przy czym większość z nich wskazywała na rozwój oświaty i kultury. Również wiele spośród tych osób, które za największe osiągnięcie uważają rozmach budownictwa — wymienia na drugim miejscu osiągnięcia na polu oświaty i kultury.

Odpowiedzi na drugie pytanie są bardzo różnorodne — tak jak różnorodne są bolączki codziennego życia. Najwięcej — bo 456 głosów — domaga się usprawnienia komunikacji. „Ogólna bolączką jest komunikacja” — pisze znany przewodnik pracy Jerzy Sawicki, tokarz z Zakładów Farmaceutycznych, Marii Pawłowskiej. Pragnienie pokoju znajduje wyraz we wszystkich niemal odpowiedziach. Wiele osób wypowiedziało to dokładnie w takich samych słowach jak przytoczone przed chwilą — inni formułowali swe wypowiedzi szerzej, jeszcze inni zawarli myśl o pokoju w życzeniach dalszej pomyślnej rozбудowy stolicy, spokojnego życia i pracy, szczęścia i radości jej mieszkańców. 556 uczestników ankiety uznało sprawę pokoju za tak ważną, iż jest to jedynym ich życzeniem.

238 wypowiedzi zawiera życzenia pomyślnej kontynuowania rozbudowy stolicy i wzrostu stopy życiowej jej mieszkańców. „To jasne — mówi Wiech — wszystkim pokój przez duże „P” i każde-mu oddzielnie — pokój przez małe „p”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia gospodarki komunalnej, zwalczania biurokracji, roztoczenia szerszej opieki nad młodzieżą, dostarczenia ludności większej ilości atrakcyjnych rozrywk.

Na zakończenie — krótkie życzenia Leopolda Staffa dla Warszawy i warszawiaków: „Wytrwale i wiary w siebie”.

Wiele osób adresuje swe życzenia do stołecznej i dzielnicowych rad narodowych, domagając się usprawnienia

PREMIER GROTEWOHL

Aby pokój
został
zachowany

W numerze 3 z 12 — 18 stycznia br. tygodnik polityczno-społeczny KC PZPR „Trybuna Wolności” zamieszcza następującą wypowiedź premiera rządu NRD — Otto Grotewohla:

„Na progu nowego roku Niemiecka Republika Demokratyczna pozdrawia bratni naród polski. Między obydwu naszymi krajami rozwinięły się stosunki nowego typu. W Niemieckiej Republice Demokratycznej i w Polsce Ludowej zlikwidowano nienawiść między narodem niemieckim i narodem polskim, którą przez ponad tysiąc lat podsycał obzambici i potencjał finansowy. Zwycięstwo okrytej chwałą Armii Radzieckiej nad niemieckim faszyzmem i ustanowienie wspólnej granicy pokoju na Odrze i Nysie stworzyło podstawy prawdziwie przyjacielskich stosunków między naszymi narodami.

W Niemieckiej Republice Demokratycznej i Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej robotnicy i chłopcy ujęli władzę w swoje silne ręce. Nie są oni zainteresowani w podboju obcego kraju i prowadzą politykę pokoju i pokojowej odbudowy swojej narodowej gospodarki. Ludzie pracy obydwu naszych krajów osiągnęli już w budownictwie pokojowego i szczęśliwego życia wielkie sukcesy. Tym zwycięstwem zagraża dziś ponownie niemiecki militarysta, odbudowywany w Niemczech zachodnich przez amerykańskich i niemieckich monopolistów. Ci sami hitlerowscy generałowie, którzy niewiele lat temu pustoszyli ziemię polską i bestialsko mordowali Polaków w obozach koncentracyjnych — zbroją się znów do wojny z pomocą amerykańskich podżegaczy wojennych.

Cheć oni rozbić Niemcy na zawsze i pozbawić je możliwości zawarcia traktatu pokojowego. Jednak tylko zjednoczone, demokratyczne i milujące pokój Niemcy stanowią gwarancję pokoju i bezpieczeństwa narodów w Europie. Dlatego naród nasz walczy o zjednoczenie swojej ojczyzny i wzięcie w ręce narodowej polski — jest w walce tej po bratersku stoi u naszego boku. Ludzie pracy Niemiec nigdy nie dopuszczą, aby niemieckie buty żołnierskie znów deptały ziemię polską.

Deklaracja moskiewska przeciwko układom paryskim, pod którą widnieją podpisy obydwu naszych rządów, znalazła we wszystkich war-

Obrady IV konferencji
Włoskiej Partii Komunistycznej

Na krajowej konferencji Włoskiej Partii Komunistycznej 11 bm. kontynuowano dyskusję nad referatem Palmiro Togliattiego.

Członek kierownictwa partii Umberto Terracini podkreślił, że mimo prześladowania komunistów przez rząd i reakcję, wpływy partii komunistycznej wśród mas stale wzrastają. Wpływy te dają się szczególnie zauważyć wśród chłopstwa okręgów południowych i wśród warstw średnich.

Członek sekretariatu Włoskiej Partii Komunistycznej, Soccimmaro, oświadczył, że w chwili obecnej konieczna jest walka o ustanowienie konstytucyjnego reżimu demokratycznego, o demokratyzację społeczeństwa włoskiego. Soccimmaro wezwał do umiarkowania i rozszerzenia jednolitego frontu sił ludowych.

Vittorio Vidali — sekretarz generalny Komunistycznej Partii Triestu poświęcił swe przemówienie sytuacji w Triście.

Francuscy kolonizatorzy
wzmagają terror w Maroku

Prasa francuska jednomyślnie podkreśla, że w ciągu ostatnich 2 i pół miesięcy sytuacja w Maroku znacznie się zaostrzyła. Zdaniem dziennika „Aurore”, obecnie „ważą się losy całej francuskiej Afryki północnej”.

Istotnie, w Maroku co dzień dokonywane są zamachy bombowe, co dzień dochodzi do starć między policją a ludnością marokańską. Od 20 do 30 grudnia ub. roku w starciach tych zginęło 20 Marokańczyków, a około 50 odniosło rany.

Wyrażając opinię kolonizatorów „Aurore” podkreśla, że Francja nigdy nie zgodzi się na zakwestionowanie swoich praw w Afryce północnej. Dowodzi to niewątpliwie, że kolonizatorzy zamierzają zmobilizować wszystkie środki, aby sprobać zdławić walkę o wolność patriotów Maroka, Algieru i Tunisu.

Na wzmożenie się ruchu narodowo-wyzwoleńczego w Maroku władze francuskie odpowiedziały zwiększeniem represji. Niedawno stracono 6 Marokańczyków. Sądy wojskowe rozstrzelują obecnie dziesiątki spraw patriotów marokańskich. Policja i oddziały wojskowe systematycznie przeprowadzają oblavy i aresztowania w Casablance, Rabacie, Meknesie i innych miastach.

Jak donosi korespondent agencji United Press, rezydent generalny Francji w Maroku, Laoste, zwołał specjalne posiedzenie, w którym wzięli udział przedstawiciele wojska i władz administracyjnych. Na posiedzeniu, pod przewodnictwem korespondenta miało charakter „rady wojennej”, omawiano sprawę wojskowych i policyjnych metod walki z ruchem narodowo-wyzwoleńczym.

Prasa donosi, że w Maroku działają tajne organizacje kolonizatorów, które dokonują aktów terroru przeciwko uczestnikom ruchu narodowo-wyzwoleńczego. Dziennik „L'Humanite” podkreśla, że działalność tych organizacji wywołuje wielkie oburzenie wśród ludności miejscowej

16 STYCZNIA W TOKIO

Kongres w sprawie zakazu
broni atomowej i wodorowej

Komunikat Sekretariatu
Światowej Rady Pokoju

WIEDŃ, 12. 1.
Jak podaje Sekretariat Światowej Rady Pokoju, 16 stycznia rozpoczyna się w Tokio kongres w sprawie zakazu broni atomowej i wodorowej. Kongres omówi m. in. propozycję zwołania 6 sierpnia w Hiroshimie międzynarodowego zlotu protestacyjnego przeciwko broni atomowej i wodorowej.

W związku ze zwołaniem kongresu, Sekretariat Światowej Rady Pokoju przekazał do publikowania w prasie oświadczenie członka Komitetu Wykonawczego Japońskiej Rady Pokoju, T. Tahemoro.

Oświadczenie to stwierdza m. in., że do 20 grudnia 1954 r. zabrano w Japonii 29 milionów podpisów pod petycjami żądającymi zakazu broni atomowej i wodorowej.

Naród japoński — głosi m. in. oświadczenie — wyraził stanowczy protest przeciwko doświadczeniom z bronią atomową i wodorową. Do tego protestu przyczyniły się partie polityczne, związki zawodowe, zrzeszenia religijne, organizacje

prawników, uczonych, pisarzy, kobiet, młodzieży itd. Obie izby parlamentu, 66 prefektur, przeszło 250 rad miejskich i gminnych, powzięły również uchwały domagające się zakazu broni atomowej.

W ruchu tym uczestniczyły wszystkie warstwy ludności. W skład krajowej rady, która kierowała akcją zbierania podpisów przeciwko broni atomowej i wodorowej, weszli przedstawiciele różnych warstw społecznych. W pracach komitetów zorganizowanych w prefekturach i w miastach brał udział gubernatorzy, burmistrzowie, członkowie organów samorządu terytorialnego, przedstawiciele związków zawodowych, organizacji kobiecych, młodzieżowych i innych.

Mimo że ruch protestacyjny nabrał w Japonii rzeczywiste ogólnonarodowe charakteru, nie tylko nie wprowadzono zakazu bomb atomowych, lecz wręcz przeciwnie. Rada paktu północno-atlantyckiego postanowiła użyć tych bomb w wypadku wojny. Jesteśmy przekonani, że światowa opinia publiczna wywalczy zakaz broni atomowej i wodorowej.

Kongres w sprawie zakazu broni atomowej i wodorowej — stwierdza w zakończeniu oświadczenia — umożliwi narodowi japońskiemu spóźnienie tego walki o osiągnięcie tego celu.

OŚWIADCZENIE
JAPANECKIEGO KOMITETU
OBROŃCÓW POKOJU

Japoński Komitet Obróńców Pokoju powołał decyzję zwołania na 14 kwietnia br. specjalnej konferencji, w celu omówienia zadań stojących przed ruchem obrońców pokoju w Japonii.

Komitet wydał odezwę do narodu japońskiego, w której podkreśla konieczność zmobilizowania wszystkich sił narodu do walki w obronie pokoju, przeciwko polityce wojny. Obecna polityka Japonii — czytamy w odezwie — służy interesom Stanów Zjednoczonych i poważnie szkodzi gospodarce japońskiej, uzależniając ją od amerykańskich zamówień wojennych. Powinniśmy prowadzić politykę niezależną, nawrócić stosunki dyplomatyczne z Chinami i Związkiem Radzieckim oraz rozwinąć naszą gospodarkę pokojową.

W jakim celu? Niewątpliwie w tym samym celu, dla którego w swym czasie zaopatrywano w broń Li Syn Mana. W Bangkoku Radford omawiał zawarcie pomiędzy Syjamem a USA paktu na wzór tego, jaki przed miesiącem zawarł został pomiędzy USA a Czang Kai-szekiem. Na Taiwanie na porządku dziennym były sprawy prowokacji przeciwko Chińskiej Republice Ludowej. A w Tokio...

Tu swolatego rodzaju przykreść spotkała tego komiwojżerę agresji. Do rozmów na szerszą skalę w ogóle nie doszło, gdyż przedstawiciele rządu japońskiego oświadczyli Radfordowi, że nie mogą podejmować żadnych konkretnych zobowiązań przed wyborami powszechnymi, które mają odbyć się wiosną br. To stanowisko jest niewątpliwie odbiciem tendencji, jakie nowy rząd japoński ostatnio przejawia — tendencji, zmierzających do pewnego uniezależnienia swej polityki od dyktatu waszyngtońskiego.

W Karaczi Radford gorąco zachęcał swoich przyjaciół pakistańskich, by wykazali więcej inicjatyw, więcej energii w odgrywa-

niu roli, jaką Im Waszyngton przeznacza w swych planach. A rola ta polega na tym, że w myśl planów USA Pakistan ma być ogniwem łączącym agresywny pakt południowo-wschodniej Azji (SEATO) z montowanym przy pomocy Turcji i Iraku niemieckim agresywnym paktem Bliskiego i Środkowego Wschodu. W Sajgonie była mowa o sposobach podważenia porozumienia genewskiego, a jednocześnie mówiono o dostawach amerykańskiej broni dla marionetkowej armii marionetkowego Bao-Daia.

W jakim celu? Niewątpliwie w tym samym celu, dla którego w swym czasie zaopatrywano w broń Li Syn Mana. W Bangkoku Radford omawiał zawarcie pomiędzy Syjamem a USA paktu na wzór tego, jaki przed miesiącem zawarł został pomiędzy USA a Czang Kai-szekiem. Na Taiwanie na porządku dziennym były sprawy prowokacji przeciwko Chińskiej Republice Ludowej. A w Tokio...

Naród niemiecki
domaga się rokowań
między wschodnią
a zachodnią częścią kraju

BERLIN, 12. 1.
Jak donosi Agencja ADN, Zachodnio-niemiecki Komitet Frontu Narodowego Niemiec Demokratycznych zwrócił się do ludności Niemiec zachodnich z wezwaniem do walki przeciwko ratyfikacji układów paryskich.

Militarystom nie udało się osiągnąć celu, do którego zmierzają i układy nie zostaną ratyfikowane, jeśli wypowie się przeciwko nim całe społeczeństwo — głosi odezwa.

bońskiego do wprowadzenia w życie układów paryskich. Prezydium zwróciło się z wezwaniem do społeczeństwa Niemiec zachodnich, aby wzmożło walkę przeciwko remilitaryzacji.

Na posiedzeniu powzięto również decyzję o zwołaniu na dzień 6 marca br. do Stuttgartu plenarnego posiedzenia Zachodnio-niemieckiego Komitetu Obróńców Pokoju.

POSIEDZENIE PREZYDIUM
ZACHODNIO-NIEMIECKIEGO
KOMITETU OBROŃCÓW
POKOJU

W Duesseldorfie odbyło się posiedzenie prezydium Zachodnio-niemieckiego Komitetu Obróńców Pokoju, w którym wzięli również udział delegaci Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Na posiedzeniu omawiano sytuację polityczną, jaką wytworzyła się w związku z dążeniami rządu

Jaki jest cel „wizyty”
premiera Turcji
w krajach arabskich

Omawiając wizytę premiera Turcji Menderesa w Irak i innych krajach arabskich, dziennik libański „Al Akhbar” w artykule pt.: „Menderes — wysłannikiem imperializmu amerykańskiego” pisze:

„Podróż Menderesa do Iraku, Egiptu i Libanu dowodzi, że imperializm amerykański mobilizuje obecnie swych a-

gentów w Ankarze i Bagdadzie, aby uknuć spisek wymierzony przeciwko narodom krajów arabskich i stworzyć agresywny blok, który dla oszukania narodów nazwano „blokiem obronnym”.

Dziennik zaznacza dalej, że zerwanie przez rząd iracki stosunków dyplomatycznych ze Związkiem Radzieckim nieprzypadkowo nastąpiło w przeddzień przybycia Menderesa do Bagdadu. Ten akt władz irackich dowodzi, że rząd Nuri Saïda, popierany przez imperialistów amerykańskich, usiłuje wciągnąć kraje arabskie do bloków wojskowych mocarstw zachodnich, wymierzonych przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej.

Dziennik podkreśla również, że zerwanie stosunków dyplomatycznych ze Związkiem Radzieckim „wywołało ogromne oburzenie i gniew narodu irackiego”.

Artykuł kończy się słowami: „Przecież Menderesem — wysłannikiem imperialistów amerykańskich”. „Niech żyje solidarność narodów libańskiego i syryjskiego oraz wszystkich narodów krajów arabskich, walczących o niezawisłość i suwerenność narodową, o ocalenie swych krajów od niebezpieczeństwa nowej wojny światowej i okupacji!”.

Masy pracujące Europy zachodniej
wyrażają nieugiętą wolę
niedopuszczenia do remilitaryzacji
odwetowców z Bonn

We wszystkich krajach Europy zachodniej masy pracujące wzmagają coraz bardziej walkę przeciwko wskrzeszeniu hitlerowskiego Wehrmachtu.

Po głosowaniu we francuskim Zgromadzeniu Narodowym, które pod niesłychanym naciskiem USA i Anglii zaaprobowало nieznacznie zwiększając układy paryskie, masy pracujące Francji jeszcze bardziej wzmożyły swą walkę przeciwko uzbrajaniu Niemiec zachodnich. Na znak protestu przeciwko wynikom głosowania w Zgromadzeniu Narodowym odbyło się wiele strajków krótkotermiowych.

W odpowiedzi na gorące wyzwyty militarystów i odwetowców bońskich z ratyfikacją układów paryskich, patriotów zachodnio-niemieckich coraz intensywniej walczy przeciwko wskrzeszeniu militarystyki niemieckiej. 10 stycznia rozpoczął się w Niemczech zachodnich tydzień walki przeciwko układom paryskim, w celu wyrażenia ludności zgnębionego charakteru tych układów.

W Brukseli odbył się 10 bm. z inicjatywy komitetu na rzecz pokojowego rozwiązania kwestii niemieckiej międzynarodowy wiec protestacyjny przeciw-

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

tyfikowania paryskich układów wojennych — wspólnej obrony przeciwko wszelkiej agresji”.

Młodzież duńska
przygotowuje się
do Festiwalu
Młodzieży i Studentów
w Warszawie

10 stycznia br. w Kopenhadze odbyło się zebranie przedstawicieli duńskich organizacji młodzieżowych, poświęcone przygotowaniu do Międzynarodowego Festiwalu Młodzieży i Studentów, który odbędzie się w Warszawie latem br. Uczestnicy zebrania postanowili zapewnić szeroki udział młodzieży duńskiej w festiwalu. Przewodniczący komitetu organizacyjnego w swoim przemówieniu podkreślił olbrzymie znaczenie Festiwalu dla zbliżenia młodzieży wszystkich krajów świata.

Po Gwatemali
— Costa-Rica

W Ameryce Środkowej, na owo „słodkim przegięciu”, tak umiłowany przez amerykański koncern „United Fruit Co”, leży — między Nikaragwą i Panamą — Costa Rica. Na obszarze 51 tys. km kwadratowych żyje tu 825 tys. ludności, składającej się w większości z potomków hiszpańskich kolonizatorów — Kriolów. W stolicy tego kraju — San-José — sprawuje władzę rząd Figueresa, jedyny burżuazyjno-demokratyczny rząd Ameryki Środkowej od czasu napadów USA na Gwatemalę i obecnie rząd Arbenza.

W końcu XIX wieku amerykańska firma braci Keith otrzymała od ówczesnego rządu Costa Rica koncesję na jedyną istniejącą wówczas w tym kraju linię kolejową. W 1899 r. firma braci Keith zawarła z bostońską „Fruit Co” umowę, na mocy której powstała „United Fruit Co”. Od tego czasu o losach tego kraju decyduje amerykański „zielony potwór”.

Zmieniały się w Costa Rica rządy, prezydenci, dyktatorzy. Nie zmieniła się tylko jedno — „United Fruit Co”. Zaden z prezydentów urzędujących w San-José nie ośmielił się naruszać praw amerykańskiego monopolu do połowionych na ziemi Costa Rica jego plantacji bananów czy kakao, do tego, że w jego posiadaniu był cały transport, przemysł górniczy, radio, sieć telefoniczna...

Gdy więc prezydent Figueres, obejmując w końcu 1953 r. stanowisko, wypowiedział się przeciwko penetracji kapitału amerykańskiego w Costa Rica i nazwał inwestycje amerykańskie „gospodarką okupacyjną”, zdenerwowało to czułych na wysokie dywidendy monopolistów z „United Fruit Co”. Wyprawadziło ich zaś zupełnie z równowagi zdanie Figueresa, by „United Fruit Co” płaciła dla Rządu Costa Rica, że próba ograniczenia wstępu kapitału amerykańskiego przez jeden z rządów Ameryki Środkowej monopolistów amerykańskich nazwał zbrodnią. A następnie stwierdził, że rząd sprawujący władzę nad 800 tysiącami ludności „zagroza — mówiąc językiem dyplomatów amerykańskich — bezpieczeństwu” 160-milionowego mocarstwa. Mówiąc zaś językiem zwykłych ludzi — „bezpieczeństwu” wysokich zysków „United Fruit Co”. I Departament Stanu USA zaczął „śledzić z wielką uwagą i zainteresowaniem” rozwój wypadków w Costa Rica.

Effekty „uwagi” Departamentu Stanu mieliśmy możliwość zaobserwować już w okresie brutalnego najazdu uzbrojonych przez USA band na Gwatemalę. W czerwcu ub. r. — kiedy zaczęły się przygotowania do napadów na Gwatemalę, daly się również zauważyć rezultaty czynnej uwagi amerykańskiego Departamentu Stanu, uwagi poświęconej zapewnieniu „bezpieczeństwa” owych 64 milionów dolarów, jakie „United Fruit Co” włożyła w doskonale prosperujący interes bananowy w Costa Rica. Zerwanie zostały wówczas stosunki dyplomatyczne między Costa Ricą a całkowicie opanowaną przez amerykański monopol bananowy Nikaragwą.

Akcja zaczęła się rozwinąć według klasycznych wzorów, jakie stosuje „United Fruit Co”. Wzorów, które widzieliśmy w okresie napadów na Gwatemalę. Konflikt między Nikaragwą a Costa Ricą zaostriżył się, Nikaragwa skoncentrowała na granicy zmotoryzowane wojsko. Do celów agresji nabyła samoloty, których ilość, zbyt wielka w stosunku do wielkości tego małego państwa środkowo-amerykańskiego, wskazuje wyraźnie, kto był zainteresowany w zbrojeniu Nikaragwy. W Nikaragui znaleźli się były prezydent Costa Rica, Calderon Guardia, który po objęciu władzy przez Figueresa wyjechał z kraju. Prasa amerykańska zaczęła szerzyć pogłoski o „wewnętrznej rewolucji” w Costa Rica. Pamiętamy, że podobny przebieg miały przygotowania band Armada do wkrócenia do Gwatemali.

Rząd Costa Rica, poprzez swojego ambasadora Facio, domagał się na posiedzeniu rady panamerykańskiej, członków solidarnie akcji 21 państwa amerykańskich, członków organizacji, do celu zapobieżenia groźbie wojny. Od dawna jednak rząd USA, będący również członkiem tej organizacji, uważa, że wszelkie pakiety i organizacje, w których on występuje, mają służyć tylko jego interesom. Rada panamerykańska, po 2-godzinnej debacie, doszła też do wniosku, że „okoliczności nie wymagają natychmiastowej akcji” i odrzuciła obrady...

Jeszcze raz śmiało na okazyj przekonanie się, jaką wartość ma pojęcie wolności i demokracji w ustach monopolistów amerykańskich i powolnych im polityków.

Przemysł ludowy zapowiada na br.

nowe wzory

- tkanin
- obuwia
- galanterii
- skórzanej

Jak stwierdza dyrektorka CPLIA, zaopatrzenie podległych jej sklepów w br. ubiegły nie było poważnym problemem. Aby zaspokoić potrzeby rynku, CPLIA otrzymała w tym roku dwukrotnie więcej niż w ub. r. wysokoogatunkowego surowca włókienniczego, głównie przedzielnego, a także więcej niż w latach ubiegłych wysokiej klasy innych surowców. Pozwoliło to na szerokie rozwinięcie produkcji tkanin i na znaczne rozszerzenie ich asortymentu tak pod względem kolorów, jak i wzorów.

W sprzedaży ukazują się więc nowe wzory materiałów na palta, garnitury i sukienki, nowe tkaniny dekoracyjne, gobeliny, dywany, kilimy i obrusy.

Ponadto sklepy mają być bogato zaopatrzone w galanterię drewnianą, a także w nowe wzory galanterii oświetleniowej. Kobiety ucieszy niewątpliwie fakt, że w roku 1955 CPLIA, jak stwierdza jej kierownictwo, wypuści na rynek nowe rodzaje torebek damskich, dostosowanych do obecnej mody, oraz luksusowe obuwie skórzane, zarówno damskie, jak i męskie.

Dwukrotny wzrost produkcji strojów ludowych w br. zaspokoił potrzeby intensywnie rozwijającego się życia kulturalnego i różnych imprez.

Terminowe ukazanie się w sklepach CPLIA wszystkich zapowiadanych artykułów uzależnione jest przede wszystkim od tego, czy Centralny Związek Spółdzielczości Pracy będzie planowo realizował dostawę przydzielonych CPLIA surowców.

Już za tydzień rozpoczyna się II Festiwal Muzyki Polskiej

Już za kilka dni — w dniu 17 stycznia br. — rozpocznie się II Festiwal Muzyki Polskiej, który stanowić będzie ogólnopolski przegląd dorobku muzycznego w ciągu dziesięciolecia.

W czasie Festiwalu od 17 stycznia do 18 maja 1955 roku wykonane zostaną najcenniejsze utwory współczesnych i dawnych kompozytorów polskich. W Festiwalu weźmie udział 19 orkiestr symfonicznych — w tej liczbie 3 radiowe — wszystkie teatry operowe i operetkowe, orkiestry rozrywkowe, zespoły chórów i kameralne, najwybitniejsi soliści i dyrygenci, jak również państwowe zespoły pieśni i tańca.

Organizator Festiwalu — i wykonanych będzie w jego ramach po raz pierwszy. Centralne imprezy inauguracyjne Festiwalu odbędą się w Warszawie i w większych ośrodkach życia muzycznego w dniach 17 — 23 stycznia. Drugie nawiązanie koncertów festiwalowych wiąże się z V Międzynarodowym Konkuresem im. Fryderyka Chopina. Final Festiwalu odbędzie się w stolicy w dniach od 2 do 18 maja, obejmując około 30 różnego rodzaju koncertów. W okresie tym przybędą do Warszawy najlepsze zespoły symfoniczne, chórów, operowe, baletowe, kameralne i rozrywkowe z całego kraju. Przewodniczącym kompozycji polskich zbiegnie się więc z przeglądem polskiego wykonawstwa muzycznego.

II Festiwal Muzyki Polskiej stworzy podstawę do oceny naszych osiągnięć w dziedzinie muzyki w ciągu 10 lat i zbliży jednocześnie muzykę polską do społeczeństwa.

Z myślą o wiosnie i lecie

Choć zima w pełni, choć nosimy wełniane suknie i ciepłe płaszcze, pracownicy Centralnego Laboratorium Przemysłu Jelwabniczego obmyślają już nowe wzory tkanin jedwabnych na wiosnę i lato.

CLRP zamierza przygotować ponad 500 nowych wzorów tkanin. Będą to przeważnie tak zwane wzory geometryczne, o żywych, harmonijnych doborach kolorów. Najładniejsze spośród nich, po zatwierdzeniu przez komisję, będą stopniowo wprowadzane do produkcji.

Ale opracowywanie nowych wzorów to zaledwie część szerokiej działalności laboratorium. Tuż obok bowiem przeprowadza się również próby z nowymi rodzajami tkanin. Właśnie kilka spośród nich jest „na warsztacie”. Mamy tu między innymi próbki materiału z tak zwanego szklanego przędzy, o której mowa się w laboratorium, że jest tkaniną wielkiej przyszłości. Pierwsze próby zostały już zakończono-

ne i wypadły pomyślnie. Materiał ze szklanej przędzy znajduje w pierwszym rzędzie zastosowanie (ze względu na swą ognioodporność) do celów technicznych, a następnie dekoracyjnych. Ponadto przedział, ze względu na swą polylaktyczność, zostanie użyty do produkcji tkanin sukienkowych.

Milą niespodzianką dla kobiet będzie niewątpliwie wiadomość, że komisja kwalifikacyjna zatwierdziła już do produkcji dużą ilość nowych wzorów tkanin o różnorodnych splocach. Będą one efektywniejsze od materiałów gładkich i praktyczniejsze — nie będą się gnioty. Dalszą nowością, to tkanina „podwójna”, dwukolorowa, produkowana z dwóch osnów. Będzie z niej można szyć eleganckie szlafroki oraz letnie garsonki.

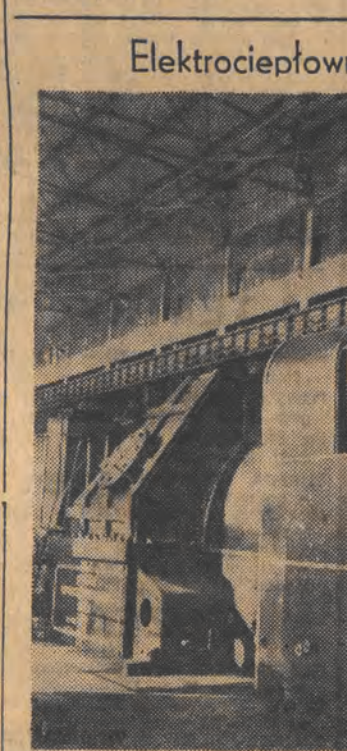
W laboratorium dokonuje się także pierwszych prób dokonywania tkanin spłotowych o bardzo efektywnym wyglądzie. Ponadto znajduje się w opracowaniu kilka rodzajów piki o zupełnie nowych, odmiennych splocach.

Czynione są również pierwsze doświadczenia w zakresie wprowadzenia do produkcji tkanin z jedwabiu dębowego, ditychczas stosowanego wyłącznie przy wyrobie wstążek. Na marginesie należy dodać, iż przedtę z otrzymujemy z jedwabników hodowanych na liściach dębowych. Według zapewnień fachowców jedwab dębowy będzie można w powodzeniem zastosować m. in. do produkcji tafet na damskie bluzki.

Jak wynika z powyższego, już w najbliższym czasie asortyment i wzory tkanin jedwabnych zostaną znacznie wzbogacone.

Galanteria porcelanowa z „Krzysztofa”

W bieżącym roku — obok porcelany stołowej — zaloga fabryki „Krzysztofa” rozpoczęła masową produkcję tzw. galanterii porcelanowej. Pieczęć do wypału porcelany opuściły już pierwsze partie tych wyrobów. Są to m. in. „Janosiki”, przedstawiające górala skaczącego przez ognisko, różnego rodzaju zwierzęta jak koty, lwy, psy itp. oraz paterwy dekoracyjne o kilkunastu wzorach. Wszystkie te wyroby odznaczają się estetycznym wykonaniem.

Elektrociepłownia na Żeraniu

Uruchomienie w końcu października 1954 r. pierwszej turbiny elektrociepłowni „Żerania”, jednego z największych i najnowocześniejszych tego typu zakładów w Europie, to poważny krok na drodze do lepszego zaspokojenia rosnącego zapotrzebowania stolicy i okolicy warszawskiego na energię cieplną i elektryczną. „Żerania” — zbudowany na wzór podobnych obiektów radzieckich, jest pierwszym opiewem przyszłego systemu energetycznego wielkiej Warszawy. Całkowite uruchomienie elektrociepłowni, która dzięki specjalnej konstrukcji turbin i innych urządzeń dostarczać będzie nie tylko energii elektrycznej, ale również gorącej wody, przyniesie oszczędności ok. 200 tysięcy ton węgla rocznie. Gorącą wodę z elektrociepłowni popłynie do około 90 tys. izb mieszkalnych, oszczędzi 3,3 miliona m sześciennych budynków użyteczności publicznej oraz 6 milionów m sześciennych hal fabrycznych.

Projekt elektrociepłowni opracowali radzieccy konstruktorzy. Ze Związku Radzieckiego otrzymaliśmy również większość maszyn i urządzeń elektrociepłowni.

NA ZDJĘCIU: maszynista Bolesław Osowski przy obsłudze I turbiny.

I znowu załatwiono odmownie

A potrzebna placówka z braku pomieszczeń nie może normalnie pracować

Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Handlu Wewnętrznego, to placówka usługowa, której zadaniem jest remontowanie, montowanie i konserwowanie urządzeń gastronomicznych, chłodniczych oraz wagowych.

PR-MHW obejmuje swą działalnością teren Łodzi, województwa łódzkiego, a również i województwa kieleckiego.

Pracę tego przedsiębiorstwa niech scharakteryzują następujące przykłady.

Przykład pierwszy: 17 sierpnia ub. r. Centralna Gospodarka Komunalna w Łodzi zwróciła się z wnioskiem o naprawę maszyny uniwersalnej typu „Hebe”.

PR-MHW odmówiło wykonania tej pracy.

Przykład drugi: w październiku 1954 roku ŁG-Wschód na prośbę zwróciła się do tego przedsiębiorstwa o wyremontowanie „młka” do mielenia miesa.

Przykład trzeci: lodówka jest aparatem niezbędnym w gastronomii. Jak również i w sklepach spożywczych. Na terenie Łodzi — w sklepach przetwórczych i restauracjach znajduje się wiele lodówek, które często psują się. Najczęściej odmawiają posługiwania tym sprzętem. Toteż w PR-MHW opracowano plan naprawy uszkodzonych lodówek, a w tym celu przystąpiło do ich produkcji już w październiku ub. roku. Wystarczyło o odpowiedniej maszyni, sporządzonego surowca i na tym koniec.

A przecież zanim nadadzie własną, trzeba wyremontować chłodnię, znaleźć się w różnych placówkach handlowych.

Dziwna sytuacja. Przedsiębiorstwo państwowe, powołane do wykonywania tych właśnie usług, mimo że jest zaopatrzone w surowce i posiada odpowiedni park maszynowy, uchyla się od swych zadań, utrudnia pracę aparatowi handlu, narazą go na dodatkowe koszty.

Nim rozważymy tę zagadkę, przypomnijmy na chwilę na ulicę Świerczewskiego nr 57.

Przed bramą czerwona tabliczka: „Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Handlu Wewnętrznego w Łodzi”. Z prawej strony podwórkę zamyka szopa, z lewej mały, odprany budyneczek. W nim właśnie mieszczą się warsztaty i biuro.

Magazyn ma pięć metrów kwadratowych powierzchni. Składa się w nim dosłownie wszystko — bische, śrubki, gwóźdź, narzędzia, benzyna. Tuż obok magazynu o powierzchni pięciu metrów kwadratowych znajduje się sala produkcyjna. Pracuje w niej kilkanaście osób. W jakich warunkach? Brak tu jakiegokolwiek wentylacji. Obok siebie, tak że człowiek może się z trudem przemieszczać, stoją karnie, frezarki, stoły monterskie, szafy na narzędzia, remontowane urządzenia i aparaty.

Z kolei przeniesmy się do biura. W ciastym pomieszczeniu, opalonym dwoma przenośnymi piecykami, pracują 22 osoby.

Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Handlu Wewnętrznego powstało w początkach 1953 roku. Zaopatrzono je we wszystko — w surowce, w narzędzia, maszyny. W przedsiębiorstwie zgromad-

powali się najlepsi fachowcy — inżynierowie, technicy, monterzy, wykwalifikowani robotnicy.

Ludziom tym nie brak zapłać do pracy. Jest cym pracować. Tylko, niestety — nie ma gdzie.

Ciasne i prymitywne pomieszczenia przy ul. Świerczewskiego nie pozwalają na rozwinięcie działalności przedsiębiorstwa. Toteż jest ona bardzo skromna — daleko skromniejsza, niż zakładano początkowo, niż wymagają tego potrzeby handlu i gastronomii.

— Nie mamy gdzie ulokować maszyn — mówi dyrektor, tow. Cieślak — Często ich stoi wprost pod gołym niebem, częściej jest słońce w magazynku przy ul. Żeligowskiego 22. Brak miejsca nie pozwala nam przyjmować do naprawy urządzeń o większych rozmiarach. Odmawiamy więc.

— Tak więc nie tylko plany produkcji nowoczesnych sprzętów do lodówek „biura w leń”, ale i cała nasza dalsza praca stoi pod znakiem zapytania — kończy dyrektor Cieślak.

— No, dobrze. Ale czy nie możecie starać się o przydział odpowiedniego pomieszczenia?

— Owszem, możemy się starać i staramy się, ale...

Leży przed nami gruby skroszty. Znajduje się w nim pokazany plik akt. No cóż, nabrało się ich przez dwa lata.

Jest to jedyny „owoc” poszukiwań lokalu przez PR-MHW.

Przejrzyjmy tylko niektóre z dokumentów umieszczonych w skroszycie.

Odpis podania o przydział lokalu przemysłowego przy ul. Włocławskiej 33.

Odpowiedź: „Zgodnie z opinią Wydziału Przemysłu, Handlu i Rolnictwa m. Łodzi, załatwiono Radę Narodową Łódź, 24 listopada 1954 r. Łódź, 6. X. 55 r.”.

Podanie o załatwienie lokalu z prośbą o przydział lokalu przemysłowego.

Odpowiedź negatywna.

Podanie o przydział lokalu przy ul. Piotrkowskiej 208.

Odpowiedź: brak.

Odpis dwóch podań z grudnia 1953 roku, dotyczących załatwienia lokalu przy ul. Piotrkowskiej 5 lub Nowej 26.

Odpowiedź: odmowna.

Odpis podania z maja 1954 roku. PR-MHW prosi o przydział pomieszczenia przy ul. Kopernika 63.

Odpowiedź: brak.

Odpis trzech podań złożonych w czerwcu 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Odpis podania z 1954 roku. Chodzi o przydział (jednego z pomieszczeń) przy ul. Piotrkowskiej 252, Gdąńskiej 133 lub Zwirki 11.

Odpowiedź: brak.

Narciarze szkolnych kół sportowych przygotowują się do swej zimowej spartakiady

Młodzież szkolna w całej Polsce pilnie przygotowuje się do zimowych zawodów sportowych — spartakiady Szkolnych Kół Sportowych. W Zakopanem przebywają na obozie m. in. narciarze SKS z Białegostoku.

NA ZDJĘCIU: zawodnicy SKS z Białegostoku na drodze na trasę zjazdową.

CAF — fot. Werner

Pół miliona czytelników korzysta z bibliotek łódzkich

Rozmowa z dyr. J. Augustyniakiem

Jakże często w rejonowej czy zakładowej bibliotece tygodniami czekamy na zamówioną książkę. Długie „kolejki” w bibliotekach, ożywiony ruch w księgarniach, obfity ruch w powożeniach, jakim cieszą się uliczne loterie książkowe — świadczą o tym, że w naszym codziennym życiu książka stała się tak potrzebna, jak chleb.

Chcąc zapoznać czytelników z rozwojem czytelnictwa w naszym mieście, udaliśmy się do tow. Jana Augustyniaka, dyrektora Miejskiej Biblioteki im. L. Waryńskiego, z prośbą o kilka informacji.

— Jakże były początki powstania Miejskiej Biblioteki i jak kształtował się rozwój bibliotek rejonowych?

Biblioteka nasza powstała w lutym 1945 r. i mieściła się początkowo w małym lokalu przy ul. Andrzeja 14. Jak wiele podobnych instytucji i my musieliśmy zaczynać doświadczenia od początku. Brakowało książek, które okupanci masowo niszczyli, katalogów, odpowiednich pomieszczeń i urządzeń.

Część książek z dawnych, istniejących przed wojną filii biblioteki, przyniósł nam czytelnicy, którzy przez cały czas okupacji przechowywali je u siebie w domu. Kilka tysięcy

książek, które okupanci zgromadzili w nie wykończonym gmachu przy ul. Gdąńskiej, ocalało przed spaleniem. Po przejściu i ekatalogowaniu tak powstałego księgozbioru przystąpiono do normalnej pracy.

Równocześnie rozpoczęło organizowanie sieci bibliotek rejonowych oraz podjęto starania zmierzające do dokonania budowy gmachu biblioteki centralnej. Państwo przyznało znaczne sumy na dalszą budowę biblioteki, która gmach został ostatecznie wykończony w 1950 r.

W ciągu 10 minionych lat powstało w Łodzi 25 rejonowych bibliotek miejskich. Warto tu przypomnieć, że przed wojną w okresie 20-letniego gmachu zostało ostatecznie wykończonych w 1950 r.

W roku bieżącym ma powstać 5 dalszych bibliotek rejonowych. Na ten cel mamy już fundusze, mamy przygotowane księgozbiory, brak tylko lokali. Gdy uda nam się zdobyć odpowiednie pomieszczenia, możemy natychmiast utworzyć nowe filie biblioteczne.

Ilu czytelników korzystało w roku ubiegłym z biblioteki?

W roku 1945 księgozbiór liczył 5 tys. książek. Dziś posiadamy w Bibliotece Centralnej wraz z filiami 225 tys. książek. W roku ub. wypoczytano 500 tysięcy czytelników około miliona książek. W porównaniu z okresem przedwojennym notujemy olbrzymi wzrost czytelnictwa zwłaszcza wśród robotników. Przed wojną robotnicy stanowili 5 proc. czytelników, obecnie — 30 proc. Bardzo dużo czyta młodzież. W bibliotece centralnej obserwuje się coraz większy napływ naukowców, literatów, artystów, dziennikarzy, a z biblioteki naukowej przeważnie korzysta młodzież akademicka.

Jeszcze ostatnie pytanie. Jakież są plany bibliotek na przyszłość?

Planujemy dalszą rozbudowę gmachu Biblioteki Centralnej. Wzduż ulicy Kopernika zostanie dobudowane nowe skrzydło, gdzie pomieszczenia są magazyny. Projektujemy także w czterech punktach Łodzi budowę nowych, pierwszych w Polsce specjalnych gmachów, przeznaczonych do rejonowej biblioteki publicznej.

Rozmowa przeprowadziła R. KURPIŃSKA

Doroczne zebranie Łódzkiego Towarzystwa Naukowego

W Łodzi odbyło się doroczne zebranie Łódzkiego Towarzystwa Naukowego, poświęcone podsumowaniu działalności tej placówki w roku ub. W zebraniu, któremu przewodniczył prezes LTN — prof. dr Tadeusz Kotarbiński, wziął udział z ramienia Polskiej Akademii Nauk, członek PAN — prof. dr Zdzisław Sieber.

Jak wynika ze złożonego sprawozdania, Towarzystwo opublikowało w roku 1954 ogółem 21 tytułów. Przysyłają wśród nich pozycje z zakresu nauk przyrodniczych. M. in. wydana została praca prof. Grotowskiego pt. „Optyka” i

praca A. Zawadzkiego na temat teorii jonizacji. Z dziedziny nauk społecznych wartościową pozycją jest praca p. in. J. Kaczanowskiej pt. „Bibliografia prac Juliana Marchlewskiego”.

Łódzkie Towarzystwo Naukowe prowadziło w roku ub. żywą wymianę wydawnictw z zagranicą. Wyšlo ok. 5 i pół tysiąca prac i biuletynów, otrzymano zaś 805 tomów książek i czasopism oraz ok. 1500 zeszytów czasopism.

Prace naukowe prowadzone z ramienia Towarzystwa obejmowały badania geograficzne, geologiczne i hydrobiologiczne.

Zespół Barbary Marciniak pracuje rytmicznie i oszczędnie

Zaloga Zakładu „B” ZPB im. Stalina od pierwszych dni stycznia 1955 r. dąży do rytmicznego wykonywania dziennych planów produkcyjnych. Na szczególne wyróżnienie zasługuje zespół Barbary Marciniak, który produkuje obecnie nie tylko w wykonywaniu planów produkcyjnych, ale i w oszczędzaniu surowca. Niektóre przedki wysoko przekraczają swe plany. I tak np. przadka Maria Skrzyniarz osiąga 104 proc. wykonania planu, a Maria Bogaczynska uzyskuje 110 proc. oddając jednocześnie przedkę wysokiej jakości.

Są jednak przedki, które nie wykonują rytmicznie swych zadań dziennych. Np. Marta Gmur przez swój niewłaściwy stosunek do pracy uzyskuje zaledwie 92 proc. wykonania planu, obniżając przez to dobre wyniki całego zespołu. Przadką ob. Gmur powinien zainteresować się nie tylko majster i brigadysta, ale cały zespół. Trzeba jej pomóc i wyjaśnić, że w tym zespole inne przedki starają się pracować jak najlepiej, pragną, by zespół był produkujący.

Zadaniem naszym jest nie

STANISŁAWA MACIAK
korespondent

„w oddziale przygotowującym przedział Zakładu „A” ZPB im. Stalina brak ochrony nad dwiema maszynami w tzw. „starej sali”? Nakładanie pasów na koła napędowe, w obecnej sytuacji, może spowodować nieszczęśliwy wypadek.

Na innej sali zwanej „nową” brak znow nakładaczy do tychże pasów.

Dyrekcja i rada zakładowa powinny usunąć istniejące zaopatrzenia.

„w składnicy nr 2 należącej do Zakładu Handlu Sprzętem Medycznym niszczą się drewniane opakowania? Już czas, by zarząd spostrzegł to marnotrawstwo i zabezpieczył drewniane skrzynie, które leżą pod gołym niebem.

Na podstawie korespondencji

S. KISŁOCKIEGO
i E. DROZDZĄ

Naramiennik brązowy sprzed 3 tys. lat znaleziono w torfowisku

Pod wsią Psary w pow. Łęczyca podczas kopania torfu znaleziono na głębokości ok. 90 cm naramiennik z brązu. Po zbliżeniu znalazł się okaz, iż naramiennik pochodził z trzeciego okresu epoki brązu (13—11 wiek przed naszą erą).

Naramiennik umieszczony został w zbiorach Muzeum Archeologicznego w Łodzi.

CAF — fot. Zyg. Wdowiński

